

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3525/2019
11.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Јелена Рајачић, адвокат из ..., против тужених АД "ГГ" ..., кога заступа Љиљана Попадић, адвокат из ... и АД "ДД" ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог АД "ГГ" ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1214/19 од 17.06.2019. године, у седници одржаној 11.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог АД "ГГ" ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1214/19 од 17.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог АД "ГГ" ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1214/19 од 17.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 196/17 од 30.07.2018. године, обавезани су тужени да тужиоцима за период од 01.06.2014. до 31.08.2015. године на основу накнаде трошкова за исхрану у току рада и по основу регреса за коришћење годишњег одмора солидарно исплате износе ближе описане у том делу изреке, са припадајућом каматом и накнаде трошкове поступка од 126.299,30 динара са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Обавезан је тужени АД за ... "ДД" да тужиоцима за период 01.09.2015. до 31.12.2016. године на основу накнаде трошкова за исхрану у току рада и по основу регреса за коришћење годишњег одмора исплати износе ближе описане у том делу изреке, са припадајућом каматом као и да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка са затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Утврђено је да је тужба повучена у делу којим су тужиоци тражили исплату накнаде за исхрану у току рада и накнаду регреса за коришћење годишњег одмора за мај 2014. године са затезном каматом од доспелости до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1214/19 од 17.06.2019. године, делимично је преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди, тако што је одбијен захтев тужилаца за солидарну накнаду трошкова поступка од стране тужених преко износа од 85.072,00 динара, са затезном каматом од дана

извршности пресуде до исплате, као и захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка од стране туженог АД "ДД" преко износа од 77.928,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. У преосталом делу жалбе тужених су одбијене и првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени АД "ГГ" ... је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса уједначавањем судске праксе, као ни новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом тужених у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни као редовна на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду 02.06.2017. године. Вредност предмета спора за сваког од тужилаца који нису јединствени супарничари је испод динарске противвредности од 40.000 евра.

С обзиром на то да је вредност предмета спора испод динарске противвредности од 40.000 евра, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић